

Pravdivý příběh Františka Lopaty

Deratizéři

Psal se rok dvaadevadesát jednoho jistýho století každá doba má
svý změny každá vynáší smetí
celý život starý František Lopata opravoval lucerny (lopatou)
než pak se stal konšelem Lopata za odměnu že byl městu věrný
říkali lidé

Král mu napsal: Františku tys dřív hrával divadlo tak se starej
o kulturu no a jak to dopadlo
na radnici je mu dobře je z něj velký pán pohodlně sedí v křesl
e břich má jako džbán
co na to lidé

Františku Lopato nestojí to za to Františku Lopato zůstaň tím k
ým jseš
Františku Lopato nestojí to za to Františku Lopato špatně dopad
neš

Snad měl prudké hnutí mysli nebo noční můry začal bejt zlej aro
gantní a zaved cenzury
z města vyhnal trubadúry tanečnice kejklíře v krčmách zpívat za
kázal no bylo to k nevíře
no a co lidé

Františku Lopato tos přehnal tohleto Františku Lopato nikdo tě
nemá rád

Františku Lopato tos přehnal tohleto Františku Lopato prý chtěj
tě odvolat

Přišel rok devětadevadesát pořád stejného století když do města
přivez posel list s královskou pečeti
co v něm bylo napsáno záhy každý věděl a František vzteky rudnu
l hněvem řval jak seděl

Františku Lopato tos přehnal tohleto psal mu král Františku Lop
ato nikdo tě nemá rád psal mu král

Františku Lopato tos přehnal tohleto psal mu král Františku Lop
ato musím tě odvolat

Bylo slyšet pak jen velkou ránu jako když vystřelili z houfnice
František už se nepodíval nikdy ven z okna radnice
a tady příběh končí a jak dopad ten kdo zpych vězte že se vyprá
ví že mu vztekem prasknul břich
říkali lidé

Františku Lopato stálo ti to za to Františku Lopato tak máš co
jsi chtěl

Františku Lopato stálo ti to za to Františku Lopato to svět nev
iděl máš cos chtěl

A co na to lidé?

Lidé o něm říkají že byl městu nevěrný divadlo hrál potají zane
dbával lucerny
na úřadě co duši klidu vzal každou nocí čeká dál hloupý zlý pra
sklý František Lopata